

Peníze a politika: Velký kapitál nadále podporuje levici

Moc a peníze najdeme především tam, kde se rozhoduje o regulacích. A také u poradenských a právních firem, které pro takové instituce pracují. Logickým důsledkem je finanční superpřevaha těch politických stran, které usilují o zvyšování daní a státních zásahů.

Před několika dny bylo zveřejněno, kolik peněz získali američtí prezidentští kandidáti během posledního čtvrtletí na svou kampaň. Má se to takto:

- Barack Obama: 87 milionů \$
- Mitt Romney: 18,3 milionu \$
- Ron Paul: 4,5 milionu \$
- Tim Pawlenty: 4,2 milionu \$
- Jon Huntsman: 4,1 milionu \$
- Michele Bachmannová: 3 miliony \$

Zdroj: www.realclearpolitics.com

Povšimněte si, že všichni pravíci vyzyvatelé dohromady nesehnali ani polovinu toho, co sám Obama. A to v číslech nejsou zahrnuti největší sponzoři jako George Soros, kteří Obamu podporují prostřednictvím nevládních organizací typu Center for American Progress nebo MoveOn.org.

Vše tedy nasvědčuje tomu, že prezidentské volby v roce 2012 budou v tomto aspektu stejné jako v roce 2008, kdy v kritických momentech Obamův štáb pracoval s desetinasobným rozpočtem proti McCainovu. Taková finanční převaha vám umožní nejen zaplavit média inzercí, ale také najmout v každé čtvrti volebního manažera a v den voleb vyslat do ulic desetitisíce placených „dobrovolníků“, kteří obcházejí domy, zvoní u vašich potenciálních voličů, připomenou jim význam voleb a pro jistotu je doprovodí do volební místnosti.

Aby nedošlo k mýlce. Více než tři čtvrtiny Obamových peněz pocházejí od velkých dárců - bank, poradenských firem, advokátních kanceláří, filmových studií, mediálních korporací, univerzit a odborových centrál.

Nová vládnoucí třída: Ti, kdo vyhlašují regulace

Tato finanční superpřevaha americké levice dobře zapadá do toho, co známe z České republiky, kde měla Česká strana sociálně demokratická při minulé kampani výrazně více peněz než všechny pravíkové strany dohromady a kde nejzajímavější levicový filozof Václav Bělohradský označil volební úspěch pravice za vítězství lůzy. Udržet si představu o tom, že pravice hájí „korporátní zájmy“, zatímco levice se orientuje na chudé lidi, je stále obtížnější. Reálné toky peněz ukazují přesně opačný obrázek.

Stejně jako sociální původ politiků. Ronald Reagan - ikona pravice a údajná loutka velkokapitalismu - byl synem ševce, který byl řadu let bez práce. Barack Hussain Obama naopak pochází z jedné z nejbohatších amerických rodin. Chodil do elitních škol pro bohaté, nikdy si nehrál s obyčejnými dětmi a nikdy nemusel docházet do placeného zaměstnání.

Pro ty, kdo čtou chytré knihy, není toto zjištění nijak překvapivé. Alvin Toffler vydal svou slavnou knihu o „posunu moci“ již v 60. letech. Jak ukázal, navzdory dosud převládající rétorice o zájmech korporací a převaze vojensko-průmyslového komplexu drží skutečnou moc univerzity, média a poradenské firmy. A pochopitelně také banky a státní správa.

Jinými slovy: S tím, jak rostla angažovanost státu, vyrostla také nová vládnoucí třída těch, kdo umějí státu využívat. Vzdělanci už nepotřebují peníze továrníků, protože si je umí vzít ze státního rozpočtu. A továrníci naopak trnou, kdy na ně vzdělanci přivolají novou regulaci a přinutí je propustit polovinu zaměstnanců.

Ti, kdo dokážou ovlivňovat státní regulaci a směřování daňových peněz, vládnou těm, kdo jsou regulováni a zdaňováni. Což vysvětluje i změnu proti roku 2007 - Obama hlásí nárůst fondů, republikáni pokles. Státní správa a velké banky jsou krizí prakticky nepostiženy, zatímco sektor menších výrobních podniků byl zdecimován.

Musí být volič levice chudý a hloupý, nebo bohatý a chytrý?

Zbývá nám tak poslední zajímavá otázka. Proč tolik chudých lidí stále ještě volí levici, která jim přináší jen nezaměstnanost, omezení šancí a povinnost financovat novou vládnoucí třídu?

V anglosaských zemích volí dělnická třída v posledních desetiletích spíše pravicově - pokud není momentálně převálcována masivní televizní reklamou. Ve Spojených státech se tomu vymykají pouze černoši a Portorikánci, kteří věrně volí levici bez ohledu na to, jaké dopady má levicová politika na jejich životy. Do značné míry je to dáno tradicí, a možná, že - byť je takové tvrzení politicky nekorektní - hraje roli i nižší inteligence ve srovnání s bílým obyvatelstvem. To není rasistický předsudek, ale výsledky mnoha let solidních výzkumů, shrnutých například v knize Charlese Murraye *The Bell Curve*. Tuto hypotézu podporuje skutečnost, že etnická menšina s nízkými příjmy a vysokou inteligencí - Asiaté - má tendenci volit spíše napravo.

Otázka, proč dělnická třída v České republice podporuje raději kandidáty, kteří chodí na obědy do čtyřhvězdičkových hotelů a obouvají své děti do botiček od Diora, než politiky, kteří jezdí obyčejnou škodovkou, by vydala na samostatný článek. Nicméně s postupující evropskou integrací se volby ve státech velikosti České republiky stávají tak bezvýznamnými, že brzy stejně přestane mít smysl nad něčím takovým bádát.

Text původně vyšel v magazínu [Finmag](#).